

GURE AITA SANTU XIII.^{EN} LEONI,ERROMAN BAGILLAREN 9.^{AN} AURTEN ARTU DABEN SENTIMENTSAREN ARINGARRITZAT.

Lorea jayotzen danean
 Sasipe gordean umill,
 Ikusgei gozo bat Zeruak
 Niretzat oi dabe egiñ.

Ederra bere jat eresten
 Laño bat doiala goyan,
 Eguzki begiak badabe
 Artuten parean beian.

Chorien kantuak entzuten
 Mendian ditudaz gogoz,
 Aise me bigunak jo eta
 Urrien berbeta gozoz.

Erreka soñuen zale naz,
 Basauntzak poztuten ditu,
 Belchargai¹ atsegin emonta
 Aratai bertara deitu.

Alargun jarri dan usoak
 Damuzko urruak jota,
 Biotzik zaillenai eragin
 Oi deutsez malkoak bota.

Eta nik entzuten ditudaz
 ¡Ai! urru tristeak eltzen!
 Biotz au urratu egin da
 Deustentak mindurik isten!

¿Norenak ta nondik onaño
 Datorkuz aiñ urru miñak?
 Eskatzen laguntza gugana,
 Eskatzen gaur bertso giñak.

Lireau artuta banoa,
 Poztzeko gogoaz bera,
 Baña gaur negarrak joteko
 Eldu da bakarrik era.

Banoa dalako sotilla,
 Usoa dan gisan berez,
 Banoa zerrendan guraso,
 Munduan nausia legez.

¡O! Leon Agura santua,
 Kristiñau arimen Aita,
 Banator, banator zugana,
 Arindu gurarik gacha,

(1) Cisne.

Alargun bat legez zakustaz,
Inguruz lagunik baga,
Zorra da niretzat Aitari
Lagundu daiodan ala.

Bakit zer nai dozun ¡o Jauna!
Zer dodan zer egin bear,
Malkoak isuri geratu
Artean begiok igar.

Erroma zugaitik oi bada
Errien burutzat jarten,
Ume zurtz badozu ichiten,
Ez daki zer doian galtzen.

Illetak gaur dozuz or Aita,
Daukazun penea bere,
Bardiñik bagea dalako,
¿Nok ondo azaldu daike?

Obeto biziko zarean
Lekucho batera zuaz,
Erroman atsegin garririk
Iñondik ez dozu zugaz.

Erroma gaur ez da zuretzat
Barrua poztzeko diña,
Erroma gaur jatzu garratza
Erroma gaur jatzu miña.

Erroman oi dozu zizpiru,
Or egun eta gau negar,
Erroman ¡ai! arri biziak,¹
Zerura oi dabe dedar.

Erroman errege aulkian
Bidez zu zinean jarten,
Burlatzat Erromak Barrabas
Koroiaz gaur deutsu jatzten.

Ikusi au eta egodun-
Galaiak² ¿nun zare gorde?
Aiseak gartuta garrokaz
Errekak ein baga erre?

¿Nun zare aideko armadak³
Gu jarri bagarik dar dar?
Chimistak besook lotuta
Dozue gaur egon bear?

¿Nun zara? nun zara Sodoma
Kiskaldu zenduan Jauna?
¿Nun zara gaur egin bagarik
Orduan zenduan lana?

Baña ¿nok ¡o Leon andia!
Daukazun naibage tzarra,
Kentzeko billatu ¿nok leike
Pozgei bat jatzuna parra?

Nik beintzat poz pozik egingo
Neuke bai, al dodan dana,
Naiz emon eguna neketan,
Naiz latza irago gaba.

Ogirik zein urik, zein ezer,
Probau ez; zein egin barau,
Zein galdu ditudan ondasun,
Zein galdu osasun danau.

(1) Arri biziak=ecos.

(2) Los arcángeles.

(3) Los truenos.

Naiz erre naiela garretan,
Naiz zurrau, naiz untzez josi,
Naiz bakez, naiz gerraz edo noz,
Zur-alde gura dot bizi.

Zugaitik edo noz mundu au
Prest nago dagidan ichi,
Iya alan zerutik pozen bat
Zuretzat albadait jatsi.

Nai neuke nik gastau nazan au,
Zugaitik desegin nik nai,
Nai neuke okerrak onduta,
Zugandu daitezán gaur bai.

Edo bai, izate guztia
Asarre jarriko balitz,
Itsuok argitu daitezán;
Gaisuok dongaro dabiltz.

Bildurdu daitezán betiko
Kantari guztiak isi:
Choriak emendik aurrera
Maturik zaitzeze bizi.

Bildurdu daitezán betiko
Azkatu bekigu lur au;
Izarrak gabetan begiok
Osoro eizueze tapau.

Bildurdu daitezán betiko
Eguna biurtu linbo:
Goisetan Eguzki zolia
Ez al az esnatu eingo.

Zezenak, otsoak, legoiak,
Gaiztoai burrukan ekiñ;
Faraon gordiñak Israel,
Ezpadau librau nai egiñ.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

Ochandion, 1889-ko San Iñazio egunean.

AITA SANTUARI.

Zorionekoa maitallea
Maitearen antza ikustean:
¡Aita!... au gertatzenzait lurrean
Zutan nere Jesús agertzean!

ANTONIO ARZÁC.

1889-an,
